

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/592/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114204742
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114204742.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky Q. J., bytom Q. XX, T., V. F. W. proti odporcovi K.. N. J., bytom Q. XX, T., V. I. W., o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. marca 2014, č.k. 18C/38/2014-11, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi uložil dočasne nevstupovať do rodinného domu s.č. XXX postaveného na parc. č. XXX, do garáže s.č. XXXX na parc. č. XXX a na pozemok parc. č. XXX, všetko k.ú. H.. (nehnuteľnosti). Samostatným výrokom navrhovateľke uložil, aby do 30 dní podala návrh na začatie konania o vylúčenie odporcu z užívania rodinného domu.

Okresný súd mal za osvedčené, že odporca je dôvodne podozrivý, že sa po dlhšiu dobu dopúšťa násillia voči navrhovateľke, čo dovodil z návrhu, zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 01.03.2014 a potvrdenia polície o vykázaní odporcu zo spoločného obydlija z toho istého dňa. V návrhu navrhovateľka uviedla, že s odporcom sú manželja a bývajú v nehnuteľnostiach, ktoré sú v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (BSM). Už v roku 2013 dochádzalo zo strany odporcu k fyzickým útokom voči navrhovateľke, a to približne každý týždeň. I keď niekoľkokrát zanechali aj viditeľné zranenia, navrhovateľka sa nikdy neodvážila vyhľadať lekárske ošetrovanie z dôvodu obavy o dobrú povesť odporcu ako lekára. V septembri 2013 sa navrhovateľka z obavy pred násillím odporcu zamkla v spálni spolu s ich deťmi (5 a 3 roky), no odporca dvere rozbil a za vlasy ju ťahal z postele von, s čím prestal až na naliehanie jeho matky. Pri poslednom incidente z 01.03.2014, ktorému predchádzala banálna nezhoda o tom kto nakúpi, odporca navrhovateľku odsotil po tom, ako chcela vziať na ruky mladšieho syna, hodil ňou o stenu a chytil pod krk tak, že stála iba na špičkách. Zo strachu a zúfalstva vybehla navrhovateľka na ulicu a k susedom a následne sa rozhodla oznámiť vec polícii. Polícia prijala jej trestné oznámenie na totožnom skutkovom základe a vykázala odporcu zo spoločného bydliska na základe § 27a ods. 1 Zákona o policajnom zbore. Navrhovateľka v návrhu popísala tiež situáciu ohľadom zdravotného postihnutia mladšieho syna a liečenia nezhubného nádoru mozgu staršieho syna, ako aj ohľadom svojho nedostatočného rodinného zázemia na Slovensku pre svoj francúzsky pôvod. Poukázala aj na ekonomickú závislosť od odporcu, veľmi silnú súdržnosť jeho rodiny ako aj veľmi pozitívny vzťah odporcu k ich maloletým deťom, napriek ktorému sa však odporca dopúšťa násillia voči navrhovateľke aj v prítomnosti staršieho syna. Vychádzajúc z uvedeného a z prednosti práva na ochranu zdravia pred právom na obydlije, okresný súd návrhu vyhovel a predbežné opatrenie nariadil podľa § 74 ods. 1 O.s.p. a § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p. Povinnosť podať návrh vo veci samej uložil okresný súd navrhovateľke podľa § 76 ods. 3 O.s.p.

Proti uzneseniu podal odporca v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu a navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd návrh zamietne. Pripustil dlhodobu problematické manželstvo s navrhovateľkou, no zároveň vylúčil akékoľvek fyzické násillie voči nej. Napriek problémom

zotrval vo vzťahu kvôli nízkemu veku spoločných detí a kvôli zdravotným problémom mladšieho syna. Podanie trestného oznámenia zo strany navrhovateľky ho šokovalo. Od jeho podania však došlo v trestnej veci k tomu, že navrhovateľka odmieta vypovedať, čo odporca považuje za zásadnú novú skutočnosť spochybňujúcu skutkový stav, z ktorého vychádzal okresný súd. K tejto novej skutočnosti je potrebné prihliadať pri rozhodovaní o odvolaní a konštatovať, že okolnosti pre nariadenie predbežného opatrenia tu nie sú. To napriek tomu, že odporca už nemá záujem o návrat do spoločnej domácnosti. Prístup k spoločným nehnuteľnostiam chce mať odporca zachovaný aj kvôli deťom.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách rozsahu a dôvodov odvolania v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého o odvolaní možno rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Nariadenie predbežného opatrenia je podľa zákonných predpokladov uvedených v ustanoveniach § 74 - § 76 O.s.p. prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, že tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ktorá je potrebná pre nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, že sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav, a že sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi.

Podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, tak ako o ňom rozhodol okresný súd, boli splnené. Pre účely rozhodnutia o predbežnom opatrení nie je pre krátkosť času a zjednodušený procesný postup bez možnosti riadneho dokazovania, vyžadované jednoznačné preukázanie rozhodujúcich skutočností, ako je tomu vo veci samej. Postačuje, pokiaľ o rozhodujúcich skutočnostiach nie sú zásadné pochybnosti a tieto sa javia ako pravdepodobné. Vo veciach domáceho násillia pritom možno spravidla vychádzať iba z tvrdení navrhovateľa a záznamov polície, ktoré sú však opätovne založené na tvrdeniach navrhovateľa. Tak je tomu aj v tomto prípade a k tvrdeniam navrhovateľky je preto potrebné pristupovať veľmi pozorne z hľadiska vierohodnosti tvrdeného násillia. Popis situácie navrhovateľkou je vnútorne nerozporný, obsahujúci širšie súvislosti ako aj detaily rodinného života, umožňujúce vytvorenie takého obrazu udalostí, o ktorom nevznikajú zásadné pochybnosti. Okrem iného sa v situácii navrhovateľky, najmä pri zdravotných problémoch mladšieho syna, ktoré odporca v odvolaní potvrdzuje, javí nepravdepodobná účelovosť tvrdení navrhovateľky. Nie je preukázané, že k udalostiam, ako ich tvrdí navrhovateľka došlo, dôvodné podozrenie odporcu z násillia voči nej však možno mať skutočne za osvedčené, ako správne konštatoval aj okresný súd.

Na uvedenom závere nemení nič ani prípadné odopretie výpovede zo strany navrhovateľky v trestnom konaní, ktorému odporca pripisuje zásadný význam v odvolaní. Táto skutočnosť nie je spôsobilá zmeniť hodnotenie doterajších tvrdení navrhovateľky a navodiť závažné pochybnosti o ich pravdivosti. Odopretie výpovede by síce mohlo byť aj náznakom nepravdivosti doterajších tvrdení navrhovateľky, ale prinajmenšom rovnakou mierou nie je vylúčené ani to, že naopak nasvedčuje v prospech pravdivosti tvrdení navrhovateľky. Odmietnutie výpovede zo strany obete domáceho násillia totiž nie je práve v týchto prípadoch výnimočné a často k nemu dochádza: „Žena postihnutá násillím v rodine často odmieta vypovedať. Je to vzhľadom na blízky vzťah k násillníkovi pochopiteľné a nesmie sa jej to vyčítať. Žena je v týchto prípadoch obeťou i svedkyňou.“ (Konat' proti násilliu na ženách, Mag. Renate Egger, Anneliese Erdemgil-Brandstätter, Mag. Elfriede Fröschl, Dr. Lisa Lercher, Rosa Logar, Hermine Sieder, Petra Spannring, z originálu Gegen Gewalt an Frauen handeln (Bundeskanzleramt a Bundesministerin für Frauenangelegenheiten, Viedeň 1994) preložili S. T. H. a K. Q., vydalo Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, 2008, (http://archiv.aspekt.sk/download/Konat_proti-cela.pdf). Oznámenie domáceho násillia zo strany manžela môže mať za následok úplný rozpad rodiny, ako aj stratu materiálneho zabezpečenia obete. Situácia obete domáceho násillia je mimoriadne zložitá, a to zvlášť v prípade, ak je obeťou rodič spoločných detí. Z odmietnutia výpovede v trestnom konaní preto nemožno bez ďalšieho dovodzovať pochybnosti o pravdivosti tvrdení navrhovateľky, na čom zakladá svoje odvolanie odporca. Vzhľadom na uvedené bolo napadnuté rozhodnutie okresného súdu vecne správne a krajský súd ho preto potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.